

DE KUSTBAROMETER

Nemen kustbezoekers de trein voor een dagje uit? Produceren kustgemeentes meer of minder restafval dan vijf jaar geleden? Hoe 'grijs' is de bevolking aan de kust? Allemaal interessante vragen die ons nieuwsgierig maken naar de toestand en de evolutie van de kust en de zee. Door deze (zogenaaamde) "indicatoren" of graadmeters in beeld te brengen, proberen wij te achterhalen of de kust voldoende aandacht schenkt aan mens, natuur en economische ontwikkeling.

DE VRAAG:

Hoe is het gesteld met de kwaliteit van ons strandwater?

DE INDICATOR:

Strandwaterkwaliteit

WAT ZEGT DEZE INDICATOR?

Deze indicator toont het percentage van de gecontroleerde zwembzones aan de kust die voldoen aan de Europese kwaliteitsnorm voor zeewater. Er zijn twee normen: de minimumnorm waaraan alle zwembzones moeten voldoen en een strengere streefwaarde. Van april tot september controleert de Vlaamse Milieumaatschappij één tot twee keer per week de 40 badzones. Naast een aantal fysische en chemische parameters wordt het water gecontroleerd op schadelijke ziektekiemen.

Wanneer de kwaliteit van het zeewater de minimumnorm voor tenminste één parameter overschrijdt, wordt een verscherpt controleprogramma opgestart. Bij ernstige vervuiling kan dit leiden tot een sluiting van de badzones.

WAT ZIJN DE RESULTATEN? WAAROM DIT RESULTAAT?

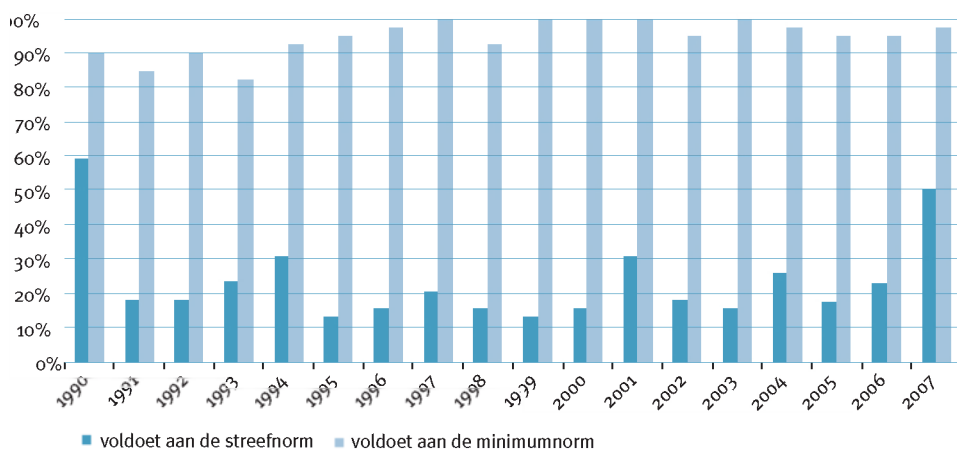
Wat de Europese verplichte minimumnorm betreft, scoren alle badsteden zeer goed. Meer dan 97% van de badzones voldeden aan deze minimumnorm in 2007. De Europese strenge streefwaarden werden maar gehaald in 50% van de onderzochte meetplaatsen. In 2006 was dat nog 24%. Toch ligt de zwemwaterkwaliteit in Vlaanderen een flink stuk onder het Europees gemiddelde (86% in 2007).

Dat Vlaanderen de strengste Europese norm moeilijk haalt, heeft veel te maken met de instroom van verontreinigd oppervlaktewater o.a. via de IJzer, het kanaal Gent-Oostende, de Blankenbergse Vaart en het Leopoldkanaal. Vooral na hevige regenval kan ernstig vervuild water via de waterlopen in zee terecht komen en zelfs tijdelijk leiden tot een zwembverbod. Hevige regenbuien zorgen er immers voor dat vervuild water en slib ongezuiverd in de waterlopen terecht komt via de overstorten van de riolering.

WAAR WILLEN WE NAARTOE?

Water houdt zich niet aan bestuurlijke en politieke grenzen. Het is een verantwoordelijkheid van alle Europese lidstaten samen. Zo hield Europa op 15 februari 2006 een nieuwe zwembwaterrichtlijn boven de doopvont die duidelijk bepaalt, waar, hoe en wanneer het zwembwater moet gecontroleerd en beheerd worden, en hoe het publiek kan worden geïnformeerd. Door te streven naar een algemeen verbeterde milieukwaliteit kan ook de gezondheid van baders beschermd worden. Het hoeft geen betoog dat dit bijdraagt tot een positief imago zowel voor het milieu als op vlak van toerisme.

HM

In 2007 voldeden 50% van de Vlaamse strandzwembzones aan de streefnorm en 97% aan de minimumnorm (bron: VMM)